

[Jes Lunde]

med dette finanslovsforlig. Det er vi faktisk ikke, vi synes, at indsatsen mod arbejdsløsheden er for ringe. Når man kan lave en finanslov, som bevirker, at arbejdsløsheden forbliver uændret på 316.000 næste år ifølge OECD's skøn, er loven bestemt ikke god nok, og så er det ikke en finanslov, som vi bare glad og gerne overtager.

Nej, vi siger bare, at vi må jo til enhver tid arbejde ud fra den aktuelle politiske situation. Vi kan ikke lade SF's regeringsdeltagelse afhænge af, at alt, hvad der er sket i fortiden, skal laves om. Hvis vi sætter det ind som en betingelse, opnår vi kun at udelukke os selv, og det er ikke klogt, så derfor siger vi ikke sådan. Men det er ikke udtryk for, at vi er tilfredse med denne finanslov og synes, at den er fin, sådan har vi det faktisk ikke, og det er også derfor, vi stemmer imod den i dag. Vi synes ikke, den er tilstrækkelig god til at løse de problemer, som samfundet står med.

Hr. Kim Behnke har det principielle standpunkt, at staten slet ikke skal blande sig, og hvis man foreslår, at staten skal blande sig i noget som helst – det er vel i princippet det, vi gør, når vi vedtager en hvilken som helst lov herinde – så er man en forbenet socialist, og hvad ved jeg. Vi må leve med, at hr. Kim Behnke har de skældsord i sit arsenal.

Jeg synes da, det er oplagt, at samfundet har en forpligtelse til at blande sig. Når vi har en massearbejdsløshed med 300.000 ledige og deraf følgende menneskelige og sociale katastrofer, er det da oplagt, at samfundet skal blande sig, og at vi har en forpligtelse her i Folketinget til at lede efter nogle muligheder for at gøre noget ved det. Det kan ske ved at skabe mere beskæftigelse, ved at sætte noget uddannelse i gang eller ved at lave nogle ordninger, der kan give en bedre livskvalitet, hvor folk kan få lov til at være ledige, når de har lyst til det, i stedet for at være tvunget til at gå arbejdsløse, som tilfældet er i øjeblikket.

Det er muligt, at hr. Kim Behnke ikke kan se gevinsten, men det kan vi nemt i SF. Jeg er sikker på, at et flertal i befolkningen kan se det indlysende rigtige i at give overskuddet af fritimer i samfundet til dem, der har lyst til at udnytte dem, og jeg er sikker på, at i løbet af forholdsvis få år vil der også være flertal her i Folketinget for at gennemføre en mere generel sabbatordning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Kim Behnke i ordførerrækken.

Kim Behnke (FP):

Afstemningerne i går om ændringsforslagene til finansloven resulterede – ikke overraskende – ikke i de nødvendige og fornuftige ændringer af finansloven, som vi havde foreslået i Fremskridtspartiet, og derfor kommer det nok næppe som nogen overraskelse, når Fremskridtspartiet må drage den konklusion, at vi desværre er nødt til at stemme imod finansloven.

Det er vi af flere forskellige grunde. Den første og den væsentligste grund er, at gældsætningen fortsætter, og desværre i stigende tempo. Hvis vi går tilbage til det tidspunkt, da regeringen fremlagde sit første forslag til finanslov, blev der samtidig udgivet budgetoversigt nr. 2, altså i august måned i år. På det tidspunkt forventede man, at finansloven ville resultere i et driftsunderskud på statsfinanserne på 33,9 mia. kr. – eller lad os runde op til 34 mia. kr. – i 1993.

Vores kommentar til finanslovsforslaget var, at hvis man ikke lavede meget markante ændringer, ville vi komme ud af 1993 med et underskud på mindst 45 mia. kr. Det blev under førstebehandlingen af finanslovsforslaget modtaget med en hovedrysten, især fra regeringen, som sagde: Nej, nej, der er ingen grund til at frygte, at vi vil komme op på 45 mia. kr. Nu har vi i mellemtiden fået budgetoversigt nr. 4, som er udsendt her i december måned, og nu kan vi se, at regeringens egne forventninger er, at underskuddet vil blive på 43,9 mia. kr., eller 44 mia. kr., hvis vi runder op. Man kan selvfølgelig sige, at det ikke er blevet 45 mia. kr. endnu, men vi er heller ikke inde i 1993 endnu, og hvis man ser på udviklingen i alle årene siden 1987, vil 1993 ende med et underskud i nærheden af 50 mia. kr. Det er ikke nogen spådom, men en kedelig konstatering af, hvordan udviklingen har været i de senere år.

Men hvorfor er det så problematisk med denne statsgæld? Er det ikke bare, som nogle har sagt, et spørgsmål om, at danskerne skylder hinanden penge? Nej, det er det ikke. Rent faktisk er denne statslige gældsætningspolitik en direkte omvendt Robin Hood-politik, hvor man stjæler fra de fattige og giver til de rige. For hvordan dækker finansministeren under-